

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده‌ی فنی و مهندسی

گروه آموزشی مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات

پایان نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد
در رشته‌ی مهندسی کامپیوتر گرایش معماری سیستم‌های کامپیوتری

عنوان:

بهبود خوشه‌بندی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم با استفاده از مدل مارکوف

استاد راهنما:

دکتر شهرام جمالی

پژوهشگر:

سارا زینی‌زاده جدی

زمستان ۹۲

تعهدنامه‌ی اصالت اثر و رعایت حقوق دانشگاه

تمامی حقوق مادّی و معنوی مترتب بر نتایج، ابتکارات، اختراعات و نوآوری‌های ناشی از انجام این پژوهش، متعلق به دانشگاه محقق اردبیلی می‌باشد. نقل مطلب از این اثر، با رعایت مقررات مربوطه و با ذکر نام دانشگاه محقق اردبیلی، نام استاد راهنما و دانشجو بلامانع است.

اینجانب سارا زینی‌زاده جدی دانش‌آموخته‌ی مقطع کارشناسی ارشد رشته‌ی مهندسی کامپیوتر گرایش معماری سیستم‌های کامپیوتری

دانشکده‌ی فنی و مهندسی دانشگاه محقق اردبیلی به شماره‌ی دانشجویی ۹۰۴۴۳۷۳۱۰۴ که در تاریخ از پایان‌نامه‌ی تحصیلی خود تحت عنوان بهبود خوشه‌بندی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم دفاع نموده‌ام، متعهد می‌شوم که:

(۱) این پایان‌نامه را قبلاً برای دریافت هیچ‌گونه مدرک تحصیلی یا به عنوان هرگونه فعالیت پژوهشی در سایر دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی داخل و خارج از کشور ارائه ننموده‌ام.

(۲) مسئولیت صحت و سقم تمامی مندرجات پایان‌نامه‌ی تحصیلی خود را بر عهده می‌گیرم.

(۳) این پایان‌نامه، حاصل پژوهش انجام شده توسط اینجانب می‌باشد.

(۴) در مواردی که از دستاوردهای علمی و پژوهشی دیگران استفاده نموده‌ام، مطابق ضوابط و مقررات مربوطه و با رعایت اصل امانتداری علمی، نام منبع مورد استفاده و سایر مشخصات آن را در متن و فهرست منابع و مأخذ ذکر نموده‌ام.

(۵) چنانچه بعد از فراغت از تحصیل، قصد استفاده یا هرگونه بهره‌برداری اعم از نشر کتاب، ثبت اختراع و ... از این پایان‌نامه را داشته باشم، از حوزه‌ی معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه محقق اردبیلی، مجوزهای لازم را اخذ نمایم.

(۶) در صورت ارائه‌ی مقاله‌ی مستخرج از این پایان‌نامه در همایش‌ها، کنفرانس‌ها، سمینارها، گردهمایی‌ها و انواع مجلات، نام دانشگاه محقق اردبیلی را در کنار نام نویسندگان (دانشجو و اساتید راهنما و مشاور) ذکر نمایم.

(۷) چنانچه در هر مقطع زمانی، خلاف موارد فوق ثابت شود، عواقب ناشی از آن (منجمله ابطال مدرک تحصیلی، طرح شکایت توسط دانشگاه و ...) را می‌پذیرم و دانشگاه محقق اردبیلی را مجاز می‌دانم با اینجانب مطابق ضوابط و مقررات مربوطه رفتار نماید.

نام و نام خانوادگی دانشجو: سارا زینی‌زاده جدی

امضا

تاریخ

دانشکده‌ی فنی و مهندسی

گروه آموزشی مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات

پایان‌نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد
در رشته‌ی مهندسی کامپیوتر گرایش معماری سیستم‌های کامپیوتری

عنوان:

بهبود خوشه‌بندی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم با استفاده از مدل مارکوف

پژوهشگر:

سارا زینی‌زاده جدی

ارزیابی و تصویب شده‌ی کمیته‌ی داوران پایان‌نامه با درجه‌ی بسیار خوب

نام و نام خانوادگی	مرتبه‌ی علمی	سمت	امضاء
شهرام جمالی	دانشیار	استاد راهنما و رییس کمیته‌ی داوران	
مهدی	نوشیار	داور	
جواد	جاویدان	داور	

بهمن - ۱۳۹۲

تقدیم به پدر و مادرم:

خدای را بسی شاکرم که از روی کرم، پدر و مادری فداکار نسیم ساخته تا در سایه درخت پربار وجودشان بیاسایم و از ریشه آنها شاخ و برگ گیرم و از سایه وجودشان در راه کسب علم و دانش تلاش نمایم. والدینی که بودنشان تاج افتخاری است بر سرم و نامشان دلیلی است بر بودنم، چرا که این دو وجود، پس از پروردگار، مایه هستی ام بوده اند دستم را گرفتند و راه رفتن را در این وادی زندگی پر از فراز و نشیب آموختند. آموزگارانی که برایم زندگی، بودن و انسان بودن را معنا کردند.

سپاسگزاری:

از استاد گرامیم جناب آقای دکتر شهرام جمالی به دلیل یاری‌ها و راهنمایی‌های ایشان که بسیاری از سختی‌ها را برایم آسان‌تر نمودند بسیار سپاسگزارم چرا که بدون راهنمایی‌های ایشان تامین این پایان نامه بسیار مشکل می‌نمود.

نام خانوادگی دانشجو: زینی زاده جدی	نام: سارا
عنوان پایان نامه:	
بهبود خوشه بندی در شبکه های حسگر بی سیم با استفاده از مدل های کارایی	
استاد راهنما: دکتر شهرام جمالی	
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد	رشته: مهندسی کامپیوتر
گرایش: معماری سیستم های کامپیوتری	دانشگاه: محقق اردبیلی
دانشکده: فنی و مهندسی	تاریخ دفاع: ۱۳۹۳/۱۲/۱۴
	تعداد صفحات: ۸۰
چکیده:	
<p>شبکه های حسگر بی سیم متشکل از تعداد زیادی گره های حسگر کوچک هستند که این گره ها محدودیت هایی در سطح انرژی، پهنای باند، توان پردازشی و حافظه دارند. از این رو کاهش مصرف انرژی، افزایش طول عمر شبکه و مقیاس پذیری چالش های اصلی در شبکه های حسگر هستند. الگوریتم های بسیاری برای مسیریابی در شبکه های حسگر معرفی شده اند؛ یک دسته از این الگوریتم ها، الگوریتم های خوشه بندی هستند که هدف اصلی آن ها کاهش مصرف انرژی، توزیع انرژی مصرف شده در کل شبکه و افزایش مقیاس پذیری الگوریتم است. در بسیاری از الگوریتم های مبتنی بر خوشه بندی مشکلاتی وجود دارد که موجب عدم کارایی الگوریتم می شوند. یکی از این مشکلات انتخاب احتمالی گره سرخوشه می باشد که بدون در نظر گرفتن انرژی باقیمانده گره ها است، که در این صورت گره های با انرژی کمتر می توانند شانس خوبی برای سرخوشه شدن داشته باشند. بنابراین پس از مردن این گره ها، خوشه هایشان غیر کاربردی می شوند. از طرفی این نوع الگوریتم ها توزیع شده هستند و نیاز به داشتن اطلاعات سراسری از کل سیستم نیست. در این رساله الگوریتم خوشه بندی جدیدی مبتنی بر زنجیره مارکوف ارائه می شود که از نزدیکی گره های سرخوشه به ایستگاه های پایه در احتمال سرخوشه شدن استفاده می کند. هدف این الگوریتم تشکیل خوشه های متوازن با شکل فیزیکی مناسب و تعادل مصرف انرژی است. نتایج شبیه سازی در شبیه ساز NS نشان می دهد که با استفاده از این الگوریتم می توان به طول عمر بیشتری نسبت به الگوریتم های LEACH و WCCE دست یافت.</p>	
کلید واژه ها: شبکه های حسگر بی سیم، خوشه بندی، مدل مارکوف، افزایش طول عمر شبکه	

فهرست مطالب

شماره و عنوان مطالب	صفحه
---------------------	------

فصل اول: مقدمه

۱-۱- مقدمه	۲
۲-۱- طبقه‌بندی روش‌های مصرف کاهش انرژی در شبکه‌های حسگر	۶
۱-۲-۱- چرخه‌ی وظایف	۸
۱-۲-۱-۱- کنترل توپولوژی	۹
۲-۱-۲-۱- مدیریت توان	۱۰
۲-۲-۱- روش‌های داده‌گرا	۱۰
۱-۲-۲-۱- کاهش میزان داده	۱۱
۳-۲-۱- روش‌های مبتنی بر قابلیت تحرک	۱۳

فصل دوم: مبانی نظری پژوهش

۱-۲- مقدمه	۱۶
۲-۲- اهداف اصلی و چالش‌های طراحی خوشه‌بندی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم	۱۷
۳-۲- پارامترهای خوشه‌بندی	۲۰
۴-۲- طبقه‌بندی الگوریتم‌های خوشه‌بندی	۲۳
۵-۲- کارهای انجام شده	۲۶
۱-۵-۲- الگوریتم LEACH	۲۷
۲-۵-۲- الگوریتم HEED	۳۰
۳-۵-۲- الگوریتم HEED-NPF	۳۳
۴-۵-۲- الگوریتم PEBECS	۳۴
۵-۵-۲- پروتکل خوشه‌بندی WEEC	۳۵

فصل سوم: مواد و روش‌های پژوهش

۱-۳- تشریح پروتکل LEACH	۴۱
-------------------------	----

۴۲ فاز اعلان ۱-۱-۳
۴۳ فاز راه‌اندازی خوشه ۲-۱-۳
۴۴ ساخت برنامه زمانبندی ۳-۱-۳
۴۴ انتقال داده‌ها ۴-۱-۳
۴۴ جزئیات عملکرد LEACH ۵-۱-۳
۴۹ تعیین گره‌های سرخوشه ۱-۵-۱-۳
۵۲ فاز پیکربندی ۲-۵-۱-۳
۵۵ فاز حالت پایدار ۳-۵-۱-۳
۵۶ تجمیع داده حسگر ۴-۵-۱-۳
۵۹ ایده‌های موجود LEACH ۶-۱-۳
۶۰ زنجیره مارکوف ۲-۳
۶۳ زنجیره مارکوف ایستا ۱-۲-۳
۶۴ ماتریس گذر ۲-۲-۳

فصل چهارم: نتایج و یافته‌های پژوهش

۶۶ الگوریتم پیشنهادی ۱-۴
۷۲ شرایط و نتایج شبیه‌سازی ۲-۴
۷۳ آزمایش مقایسه مصرف انرژی شبکه ۱-۲-۴
۷۴ آزمایش توان عملیاتی شبکه (Throughput) ۲-۲-۴
۷۵ آزمایش زمان مرگ اولین و آخرین گره شبکه (First & Last Node Dead) ۳-۲-۴
۷۵ بار نرمال مسیریابی (Normalized Routing Load) ۴-۲-۴
۷۶ آزمایش تعداد بسته‌های مسیریابی شبکه ۵-۲-۴
۷۷ نرخ تحویل بسته‌ها (Packet Delivery Function) ۶-۲-۴

فصل پنجم: نتیجه‌گیری و بحث

۸۰ نتیجه‌گیری ۱-۵
۸۰ کارهای آینده ۲-۳

فهرست شکل‌ها

شماره و عنوان شکل	صفحه
شکل ۱-۱: ساختار کلی شبکه‌های حسگر	۲
شکل ۲-۱: مقایسه میزان مصرف انرژی در قسمت‌های مختلف گره حسگر	۵
شکل ۳-۱: طبقه‌بندی طرح‌های کاهش مصرف انرژی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم	۷
شکل ۱-۲: سلسله‌مراتب ارتباط گره و سرخوشه و ایستگاه پایه	۱۷
شکل ۲-۲: اندازه سرخوشه‌ها بر طبق فاصله تا ایستگاه پایه در الگوریتم WEEC	۳۷
شکل ۳-۲: تصویری کوچک از حوزه با گره‌های حسگر در الگوریتم WEEC	۳۷
شکل ۴-۲: گره‌های نزدیکتر به ایستگاه پایه در الگوریتم WEEC احتمال بیشتری برای سرخوشگی دارند	۳۹
شکل ۱-۳: الگوریتم شکل دهی خوشه در الگوریتم LEACH	۵۳
شکل ۲-۳: خط زمانی الگوریتم LEACH	۵۵
شکل ۳-۳: یک مثال از تشکیل خوشه در طی دو دور مختلف از LEACH	۵۶
شکل ۴-۳: میزان انرژی مصرفی تراکنش اطلاعات بین سرخوشه‌ها و ایستگاه پایه	۵۸
شکل ۱-۴: زنجیره مارکوف مدل پیشنهادی	۶۷
شکل ۲-۴: افزایش مسیر طی شده در ارسال داده‌ها زمانیکه سرخوشه در فاصله دورتری قرار دارد	۶۸
شکل ۳-۴: فلوچارت الگوریتم پیشنهادی	۷۱
شکل ۴-۴: نمودار مقایسه انرژی با تعداد ۱۰۰ گره در زمان شبیه‌سازی ۵۰۰ ثانیه	۷۳
شکل ۵-۴: نرخ گذردهی شبکه با تعداد گره ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ گره حسگر	۷۴
شکل ۶-۴: نمودار مرگ اولین و آخرین گره شبکه	۷۵
شکل ۷-۴: مقایسه بار مسیریابی نرمال	۷۶
شکل ۸-۴: تعداد بسته‌های مسیریابی شبکه	۷۷
شکل ۹-۴: درصد میزان موفقیت در ارسال بسته	۷۸

فهرست علائم اختصاری

مفهوم یا توضیح	علامت اختصاری
Base Station	BS
Cluster Head	CH
Low-Energy Adaptive Clustering Hierarchy	LEACH
Multiple Access Control	MAC
Wireless Sensor Network	WSN
Weighted Energy Efficient Clustering	WEEC
advertisement	ADV
Time division multiple access	TDMA
Code division multiple access	CDMA

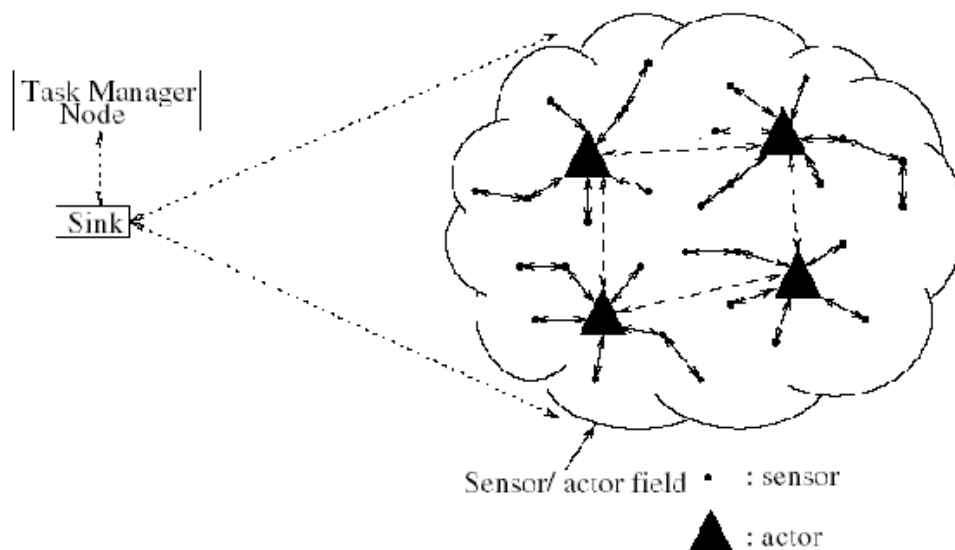
فصل اول:

مقدمه

در این فصل از رساله، مروری بر شبکه‌های حسگر بی‌سیم و کارکرد آن‌ها خواهیم داشت. همچنین چالش‌های موجود در این شبکه‌ها بیان شده است.

۱-۱- مقدمه

یک شبکه حسگر بی‌سیم^۱، شبکه‌ای بی‌سیم متشکل از تعداد زیادی از دستگاه‌های بسیار کوچک است که گره‌های حسگر^۲ نامیده می‌شوند. گره‌های حسگر عموماً مجهز به قابلیت‌های حسگری، پردازشی و ارتباطی هستند (الیاس و همکاران، ۲۰۰۵). گره‌های حسگر از نظر مکانی توزیع شده بوده و شرایط مربوط به محیط اطراف خود را اندازه‌گیری می‌کنند (لانگ و زو، ۲۰۱۲). وظیفه اصلی گره حسگر، جمع‌آوری داده در فواصل زمانی منظم و تبدیل آن به یک سیگنال الکترونیکی و انتشار سیگنال به گره سینک یا ایستگاه مبنا^۳ از طریق رسانه‌های ارتباطی بی‌سیم قابل اطمینان است (آکیدیز و همکاران، ۲۰۰۲).

شکل ۱-۱: ساختار کلی شبکه‌های حسگر

¹ Wireless sensor network

² Sensor node

³ Base station

با ظهور و تکامل فناوری میکروالکترونیک در دهه‌ی ۷۰ میلادی، حسگرهای جدید مورد توجه قرار گرفتند. با استفاده از فناوری میکروالکترونیک، حسگرهای ارزان قیمت با ابعاد کوچک و وزن کم تولید شدند. مواد اولیه جدید برای ساخت حسگر، کشف شده و متعاقب آن اصول جدیدی برای مقاصد عملی جمع‌آوری اطلاعات مطرح گردید. یکپارچگی حسگر و مدارات الکترونیکی تغییر شکل‌دهنده‌ی سیگنال، فرصت‌های قابل‌توجهی را برای بخش عمده‌ای از کاربردها پدید آورد. امروزه کاهش حجم و وزن حسگرها و افزایش میزان حساسیت آن‌ها، هدف اصلی بسیاری از آزمایشگاه‌های تحقیقاتی و شرکت‌های مختلف می‌باشد. اما کوچک شدن حجم گره‌های حسگر به معنای کوچک‌تر شدن باتری‌های مولد انرژی آنان بود.

مهمترین دلیل پیدایش و توسعه شبکه‌های حسگر بی‌سیم، کاربردهای پایش مداوم محیط‌هایی بوده است که دستیابی و حضور دائمی انسان در آن‌ها، سخت یا ناممکن می‌باشد. کاربردهایی نظیر پایش فوران یک کوه آتشفشان فعال، پایش مناطق مرزی صعب‌العبور، پایش استحکام سدها، پل‌ها و جاده‌ها، پایش میدان جنگ یا مناطق حساس نظامی و غیره. (لاندکوئیست و همکاران، ۲۰۰۳)، (مارسی و همکاران، ۱۹۹۹)، (ری و همکاران، ۲۰۰۴). این نوع سنسورها معمولاً ازول باتری دارند. (خان و همکاران، ۱۹۹۹) در نتیجه معمولاً شارژ مجدد یا تعویض گره‌های مرده (از کار افتاده به دلیل اتمام منبع انرژی) امکان‌پذیر نمی‌باشد، زیرا همان‌طور که گفته شد این گره‌ها معمولاً در محیط‌ها و شرایط سخت، خشن و غیرقابل دسترس قرار گرفته و اغلب بصورت تصادفی و اقتضایی در محیط پراکنده می‌شوند (بجابر و اوان، ۲۰۱۱). بنابراین دو نکته در کارایی شبکه‌های حسگر از اهمیت خاصی برخوردار است: یکی طول عمر^۴ و دیگری میزان پوشش شبکه‌ای این شبکه‌ها. از آن جایی که کاربردهای پیشی اصولاً کارهای زمان‌بری هستند، انتظار می‌رود که طول عمر

⁴ lifetime

شبکه‌های حسگر به حد کافی طولانی باشد. لیکن اگر فضای کل شبکه را به نواحی مجازی تقسیم کنیم، معمولاً در هر ناحیه چندین گره حسگر قرار گرفته‌اند. بنابراین در صورت مرگ برخی از گره‌های یک ناحیه، گره‌های دیگر می‌توانند پوشش شبکه‌ای را تا حدی حفظ کنند. لیکن در صورتی که کل گره‌های قرار گرفته در ناحیه‌ای از شبکه بمیرند، عملاً پایش آن منطقه غیرممکن شده و اصطلاحاً پوشش شبکه‌ای از بین می‌رود. بنابراین مرگ تصادفی و پراکنده گره‌های حسگر، بهتر از تجمع گره‌های مرده در یک منطقه است. از این رو، راه‌حلی که برای رسیدن به دو هدف ذکر شده یعنی افزایش طول عمر و حفظ پوشش شبکه‌ای در شبکه‌های حسگر به ذهن می‌رسد، کاهش مصرف انرژی گره‌ها، همزمان با مصرف یکنواخت انرژی در همه گره‌های شبکه است.

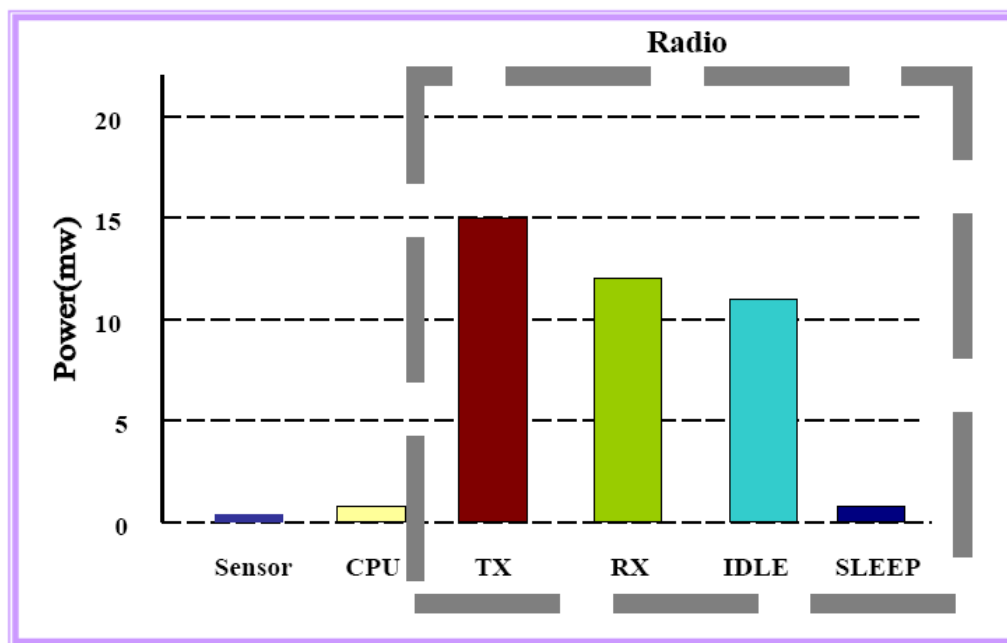
با توجه به دلایل ذکر شده، مهمترین هدف شبکه‌های حسگر، مدیریت عاقلانه و منطقی منابع انرژی است. بنابراین ابتدا لازم است منابع مصرف انرژی را به خوبی بشناسیم. برخی از مصارف انرژی در گره حسگر ممکن است سودمند باشند، مانند ۱- ارسال یا دریافت داده ۲- پردازش پرس و جوهای درخواستی و ۳- ارسال پرس و جوها و داده‌ها به گره‌های همسایه.

لیکن مصرف پراتلاف و بیهوده‌ی انرژی در گره حسگر مربوط می‌شود به: ۱- گوش کردن غیرفعال؛ یعنی گوش دادن به کانال غیرفعال برای دریافت ترافیک احتمالی. ۲- تصادم (برخورد)؛ یعنی وقتی یک گره بیش از یک بسته در زمان واحد دریافت کند، حتی در صورتی که دریافت دو بسته تنها تا اندازه‌ای با هم همزمان باشند. همه بسته‌هایی که باعث برخورد می‌شوند، باید دور انداخته شوند و مجدداً ارسال گردند که ارسال مجدد، مصرف انرژی را افزایش می‌دهد. ۳- استراق‌سمع کردن؛ یعنی یک گره، بسته‌هایی را دریافت کند که برای سایر گره‌ها فرستاده شده‌اند. ۴- سربار بسته‌های کنترلی؛ بنابراین، حداقل تعداد بسته‌های کنترلی

باید برای ارسال داده استفاده شوند. ۵- ارسال پیغام در حالی که گره مقصد آماده دریافت نیست (اناستازی و همکاران، ۲۰۰۸).

همچنین به منظور مدیریت مصرف انرژی لازم است از میزان مصرف انرژی بخش‌های مختلف یک گره حسگر اطلاع داشته باشیم. نکات زیر در مورد مصرف انرژی قسمت‌های مختلف یک گره حسگر قابل توجه هستند و نقش مهمی در به کارگیری روش‌های کاهش مصرف انرژی دارند:

زیرسیستم ارتباطی دارای مصرف انرژی بسیار بالاتری نسبت به زیرسیستم محاسباتی است. اثبات شده است که ارسال یک بیت اطلاعات ممکن است به اندازه‌ی اجرای هزاران دستورالعمل، انرژی مصرف کند. بنابراین بین ارتباطات و پردازش باید مصالحه‌ای برقرار شود.

شکل ۱-۲: مقایسه میزان مصرف انرژی در قسمت‌های مختلف گره حسگر

مصرف انرژی رادیویی در حالت‌های پذیرش، انتقال و بیکاری تقریباً به یک اندازه است (شکل ۱-۱). در عین حال مصرف انرژی رادیویی حداقل یک مرتبه بزرگی در حالت خواب پایین می‌افتد. بنابراین رادیو باید تا هر وقت که ممکن باشد به حالت خواب (غیرفعال) برود.

بر طبق کاربرد خاص، زیرسیستم حسگری، ممکن است منبع قابل توجه دیگر مصرف انرژی باشد. بنابراین مصرف انرژی آن نیز باید کاهش یابد. مهمترین مساله این است که مصرف انرژی گره‌های حسگر را به حداقل برسانیم. در عین اینکه نیازهای کاربرد را برآورده سازیم.

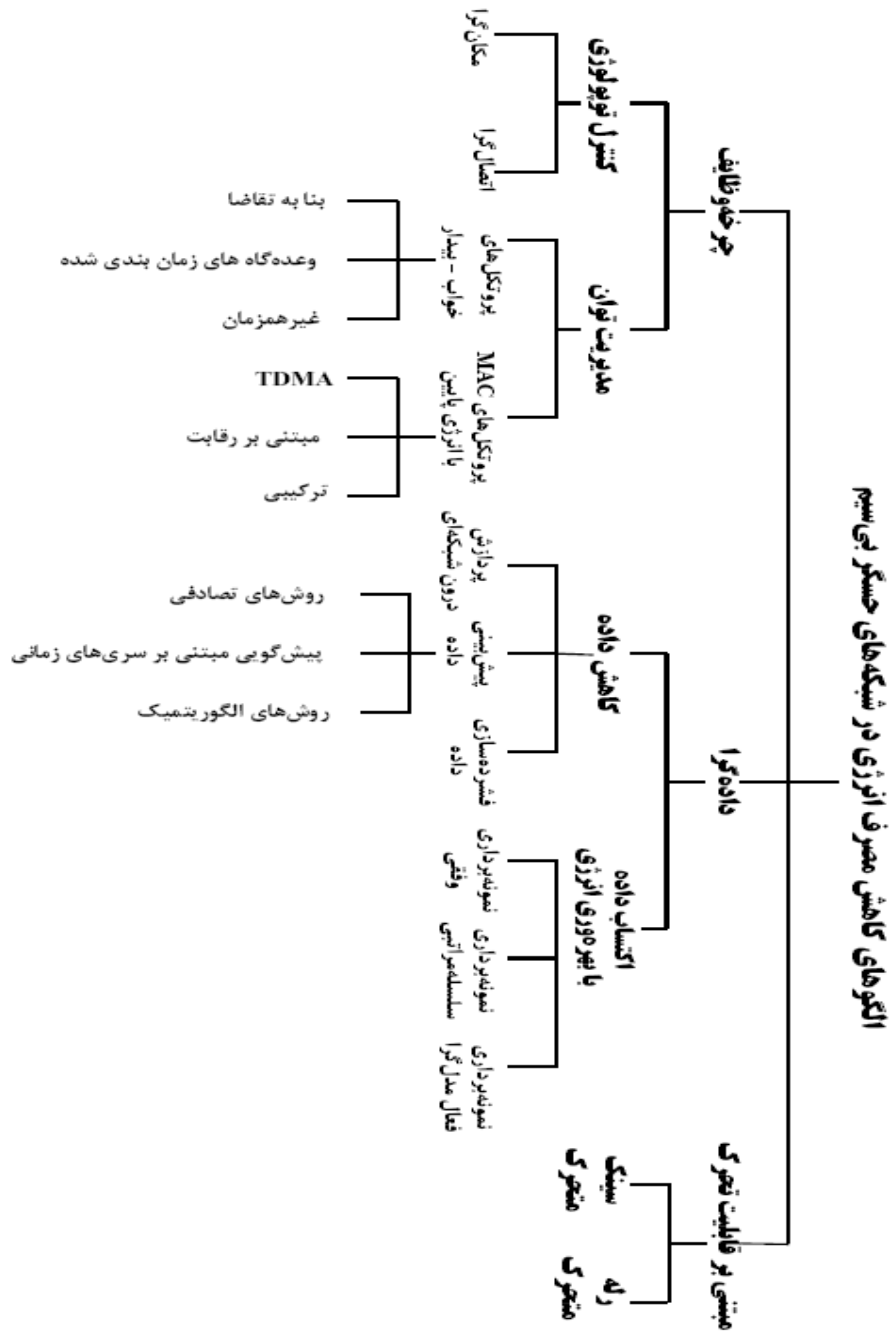
امروزه روش‌های مدیریت پویای توان که به کاهش مصرف انرژی شبکه‌های حسگر بعد از طراحی و قرارگیری آن‌ها می‌پردازند از بالاترین توجه برخوردار بوده و مطالعات تحقیقاتی بسیاری را در سراسر جهان به خود معطوف نموده‌اند.

۱-۲- طبقه‌بندی روش‌های مصرف کاهش انرژی در شبکه‌های حسگر

تاکنون روش‌های بسیار متنوعی به منظور کاهش مصرف انرژی گره‌های حسگر و در حالت کلی شبکه حسگر بی‌سیم به کار گرفته شده‌اند. در مواردی این روش‌ها بر اساس اینکه در کدام یک از لایه‌های پشته پروتکل طراحی شده‌اند، طبقه‌بندی می‌شوند. برای مثال در (لانگندون ۲۰۰۸؛ دمیروکولو همکاران، ۲۰۰۶) مطالعات مروری جامعی بر پروتکل‌های کاهش مصرف انرژی در لایه MAC^5 ، انجام گرفته است. همچنین روش‌های بسیاری به کاهش ارتباطات در لایه شبکه پرداخته‌اند که به آن‌ها پروتکل‌های مسیریابی اطلاق

⁵ Multiple Access Control

می‌گردد. در (الکراکی و همکاران ۲۰۰۴؛ آکایا و یونیس، ۲۰۰۵) مطالعات مروری جامعی بر پروتکل‌های مختلف مسیریابی و دسته‌بندی آن‌ها انجام گرفته است.

شکل ۱-۳: طبقه‌بندی طرح‌های کاهش مصرف انرژی در شبکه‌های حسگر بی‌سیم

اما بهترین و کامل ترین طبقه بندی در این خصوص در (آناستازی و همکاران، ۲۰۰۸)، کلیه روش ها را صرف نظر از لایه ای که در آن کار می کنند، به سه دسته طرح کلی تقسیم می کند (انعامی، ۱۳۸۹).

۱- طرح های چرخه ای وظایف

۲- طرح های داده گرا

۳- طرح های مبتنی بر قابلیت تحرک

۱-۲-۱- چرخه وظایف

طرح های مبتنی بر چرخه ای وظایف^۶ عمدتاً بر زیرسیستم شبکه ای تمرکز دارند. بطور ایده آل، رادیو باید به محض اینکه دیگر داده ای برای ارسال یا دریافت وجود ندارد، خاموش شده و به محض اینکه بسته ای داده ای جدیدی شروع به آماده شدن کرد، فعال شود. بدین روش، گره ها بر اساس فعالیت شبکه، بین دوره های فعال و غیرفعال بطور متناوب در گذر هستند. به این رفتار اصطلاحاً چرخه ای وظایف می گویند. در واقع چرخه وظایف، کسری از زمان است که گره ها در طی طول عمر خود فعال هستند. وقتی گره های حسگر یک عمل اشتراکی را انجام می دهند، نیاز به هماهنگی زمان های خواب و بیداری دارند. بنابراین همراه هر طرح چرخه ای وظایف، یک الگوریتم زمان بندی خواب و بیداری وجود دارد. معمولاً این الگوریتم یک الگوریتم توزیع شده بوده و مبتنی بر آن است که کدام یک از گره های حسگر تصمیم بگیرند که چه وقت از حالت فعال (بیدار) به غیرفعال (خواب) تغییر وضعیت پیدا کنند. این الگوریتم به گره های همسایه امکان می دهد تا در آن واحد فعال شوند. بنابراین مبادله بسته ها را حتی وقتی گره ها با چرخه ای

⁶ Duty Cycling

وظایف پایینی کار می‌کنند، امکان‌پذیر می‌سازد. طرح‌های چرخه‌ی وظایف خود به دو طرح فرعی تقسیم می‌شوند: کنترل توپولوژی و مدیریت توان.

۱-۲-۱-۱- کنترل توپولوژی

کنترل توپولوژی^۷، انتخاب زیرمجموعه کمینه‌ای از گره‌های شبکه است که برای نگه داشتن اتصال باید فعال باقی بمانند. بقیه‌ی گره‌ها می‌توانند به حالت خواب فرو رفته و انرژی خود را ذخیره کنند. به عبارت دیگر، کنترل توپولوژی، یافتن زیرمجموعه بهینه‌ای از گره‌ها است که اتصال را تضمین کند. در واقع ایده‌ی اصلی آن استخراج افزونگی، به منظور افزایش طول عمر شبکه است. در بسیاری از موارد، آرایش شبکه‌ی حسگر بصورت تصادفی انجام می‌شود. برای مثال، با پرتاب کردن تعداد زیادی از گره‌های حسگر از هواپیما. بنابراین، قرارداد گره‌های حسگر به تعداد بیش از حد لازم از جهت مواجهه با خرابی‌های احتمالی گره‌ها که در هنگام قرارگیری گره‌ها یا بعد از آن ممکن است رخ دهد، کار عاقلانه‌ای است. در بسیاری از موارد، قرارداد تعداد بیشتری از گره‌ها در همان ابتدا بسیار آسان‌تر از اضافه کردن گره‌های بیشتر بعد از قرارگیری است. بنابراین، آرایش افزونه، حتی وقتی گره‌ها بصورت دستی کار گذاشته می‌شوند، کار عاقلانه‌ای است. از این رو، پروتکل‌های کنترل توپولوژی، توپولوژی شبکه‌ای را بطور پویا با نیازهای کاربرد انطباق می‌دهند تا ضمن انجام عملیات شبکه‌ای، تعداد گره‌های فعال را کمینه کنند و در نتیجه طول عمر شبکه را افزایش دهند. معیارهای مختلفی برای تعیین گره‌هایی که باید فعال یا غیرفعال شوند و زمان انجام آن وجود دارد. در این خصوص، پروتکل‌های کنترل توپولوژی، به دو دسته تقسیم می‌شوند. پروتکل‌های مکان‌گرا و پروتکل‌های اتصال‌گرا. پروتکل‌های مکان‌گرا، تعیین می‌کنند که براساس محل گره‌های حسگر که دانسته

⁷ topology control